

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 21 april 2004

Nr 267—273

INNEHÅLL

Nr		Sidan
267	Lag om ändring av 17 § lagen om finansiering av landsbygdsnäringar	757
268	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av Stockholmkonventionen om långlivade organiska föreningar	759
269	Statsrådets förordning om nationellt stöd för biodling som utbetalas enligt antalet bisamhällen för 2004	760
270	Statsrådets förordning om nationella tilläggsbidrag för dikor som betalas för 2003	763
271	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån	764
272	Statsrådets förordning om storleken på minoritetsägarens ägarandel av en delägebostad som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder	768
273	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om djursjukdomskrav som ställs på vissa varor importerade från stater utanför Europeiska unionen	769

Nr 267

Lag

om ändring av 17 § lagen om finansiering av landsbygdsnäringar

Given i Helsingfors den 16 april 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnäringar (329/1999) 17 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 44/2000, som följer:

17 §

Förhöjda finansieringsstöd

Förhöjt stöd kan under åren 2004—2007 beviljas

1) för nybyggnad, utbyggnad och grundlig renovering av produktionsbyggnader inom sektorerna mjölkboskaps-, köttboskaps-, får- och gethushållning samt för produktionsteknologiska investeringar inom dessa sektorer, samt

2) för extra kostnader för byggande och maskinanskaffning som föranleds av miljö- vård, djurens välbefinnande och produktionshygien.

För de syften som avses i 1 mom. 1 punkten kan stöd beviljas till ett belopp som motsvarar 65 procent av de godtagbara maximikostnaderna. Till stödtagare som uppfyller förutsättningarna i artikel 8 i EG:s förordning om utveckling av landsbygden kan stöd som avses i nämnda punkt dock beviljas till ett belopp som motsvarar 70 procent av de godtagbara maximikostnaderna, om det inte har förflutit fem år från etableringen av gårdsbruksenheten.

Det stöd som avses ovan i 1 mom. 2 punkten kan beviljas till ett belopp som motsvarar 75 procent av de godtagbara extra kostnaderna. Förutsättningar för beviljande av stöd är att de extra kostnaderna föranleds av

RP 31/2004
JsUB 3/2004
RSv 34/2004

investeringar som går utöver det som förutsätts i de gällande minimikraven i fråga om miljövård, djurens välbefinnande och produktionshygien eller av uppfyllandet av nyligen införda minimikrav, och att investeringarna inte ökar gårdens produktionskapacitet.

Förhöjt stöd beviljas i form av bidrag eller räntestöd för räntestödslån eller en kombination av dessa. Närmare bestämmelser om förutsättningarna och villkoren för beviljande

av förhöjt stöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 21 april 2004.
I fråga om Finlands stödregioner C1—C4 enligt artikel 142 i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen träder lagen dock i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 16 april 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 268

Republikens presidents förordning
om ikraftträdande av Stockholmkonventionen om långlivade organiska föreningar

Given i Helsingfors den 16 april 2004

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av miljöministern, föreskrivs:

1 §

Stockholmkonventionen om långlivade organiska föreningar, som ingicks i Stockholm den 22 maj 2001 och som republikens president har godkänt den 23 augusti 2002 och vars godkännandehandling har deponerats hos Förenta Nationernas generalsekretär den 3 september 2002, är i kraft från den 17 maj 2004 så som därom har överenskomits.

2 §

Bestämmelserna i konventionen är i kraft som förordning.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 17 maj 2004.

Helsingfors den 16 april 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Nr 269

Statsrådets förordning

om nationellt stöd för biodling som utbetalas enligt antalet bisamhällen för 2004

Given i Helsingfors den 15 april 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom., 15 § 3 mom. och 16 § 5 mom. lagen den 28 december 2001 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) samt 13 § lagen den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringsar (1336/1992):

1 §

Allmänt

Som annat nationellt stöd enligt 6 § 4 punkten lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001), nedan *stödlagen*, kan för tryggnad av verksamhetsförutsättningarna för biodling betalas ett belopp om högst 0,5 miljoner euro för 2004 i nationellt stöd enligt antalet bisamhällen så som bestäms i denna förordning.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med:

1) *biodlare* en fysisk person, en sammanlutning av fysiska personer eller ett oskiftat dödsbo, ett öppet bolag, ett kommanditbolag, ett andelslag, ett aktiebolag, en stiftelse, ett offentlighetsrättsligt samfund, en förening, en skollägenhet eller ett fängelse som bedriver biodling,

2) *bisamhälle* en sådan i Finland belägen helhet med honungsbin (*Apis mellifera*) som omfattar drottning, arbetsbin, yngel samt kupor och annan utrustning som behövs för skötseln av bin,

3) *driftställe* sådana byggnader, konstruktioner eller skjul där skördearbeten och iståndsättning av utrustning kan ske eller skörd och utrustning lagras.

3 §

Förutsättningar för utbetalning av stöd

För att stöd skall betalas förutsätts att biodlaren såsom ägare, arrendator eller med stöd av nyttjanderätt enligt testamente, annat arvsrättsligt förvarv eller annan åtkomsthandling den 31 maj 2004 varit innehavare av minst femton övervintrade bisamhällen under produktionsperioden 2004. Stöd betalas inte för avläggare som bildats under våren samma år som biodlaren ansöker om stöd eller för nya bisamhällen som då uppstått till följd av svärmning. De bisamhällen som ligger till

grund för betalningen av stöd skall under produktionsperioden skötas så, att en normal skörd kan fås från dem under det år som stödet beviljas.

Biodlaren skall enligt senast verkställda beskattning eller den beskattning som föregick denna, eller under det skatteår som närmast föregick ansökan, ha haft inkomster från försäljning av biodlingsprodukter.

Om de inkomster som avses i 2 mom. inte direkt framgår av skattedeklarationen, skall sökanden med hjälp av skattedeklarationen och gjorda anteckningar visa vilka inkomster och utgifter han har haft av biodlingen.

Om sökanden har börjat med biodling under det år som närmast föregick ansökan eller därefter, och inte på det sätt som avses i 2 eller 3 mom. kan visa att han har haft inkomster, skall han visa att han haft utgifter för anskaffningar som varit nödvändiga för inledandet av verksamheten.

Gäller ansökan en biodling som bedrivs av flera biodlare tillsammans eller i samman slutningsform, kan stöd utbetalas om minst en biodlare, bolagsman, medlem eller delägare som själv bedriver biodling uppfyller åldersvillkoret i 3 § 2 mom. stödlagen.

4 §

Användning av ett etablerat antal bisamhällen

Om det antal övervintrade bisamhällen som ligger till grund för betalningen av stöd har varit exceptionellt lågt till följd av vinterskador, djursjukdomar, skador förorsakade av rovdjur eller någon annan därmed jämförbar omständighet, kan stöd betalas på grundval av det antal bisamhällen på basis av vilket nationellt stöd för biodling som utbetalas enligt antalet bisamhällen för 2003 har betalats till den som söker stöd.

En utredning om sänkningen av antalet bisamhällen skall då bifogas till ansökningsblanketten. Om antalet bisamhället sjunkit på grund av en djursjukdom skall dessutom ett intyg av en veterinär bifogas till ansökan.

Betalningen av stöd på basis av den utredning som tillställts förutsätter att utredningen kan anses vara tillförlitlig.

5 §

Stödets storlek

I stöd enligt antalet bisamhällen utbetalas högst 18 euro om året per bisamhälle.

Om det stödbelopp som beräknas utgående från de godtagbara ansökningarna överstiger det maximibelopp som anges i 1 §, sänks stödet.

6 §

Sänkning och förvägran av stöd

Stöd som avses i denna förordning kan sänkas eller inte alls betalas ut på de grunder som förskrivs i 16 § stödlagen och denna förordning.

7 §

Påföljder till följd av övervakning

Om skillnaden mellan det i ansökan uppgivna och det vid övervakningen av stödet konstaterade antalet bisamhällen i förhållande till det konstaterade antalet är

1) högst 5 procent eller högst 2 bisamhällen, betalas stödet enligt det antal bisamhällen som konstaterats vid övervakningen,

2) över 5 procent eller mer än 2 bisamhällen och högst 20 procent, dras den konstaterade överskridningen av från det antal bisamhällen som konstaterats vid övervakningen,

3) över 20 procent men mindre än 40 procent, dras två gånger den konstaterade överskridningen av från det antal bisamhällen som konstaterats vid övervakningen, eller

4) minst 40 procent, betalas inget stöd alls.

8 §

Påföljder till följd av skötseln av bisamhällena

Om skötseln av ett bisamhälle inte uppfyller de krav som ställs i 3 § 1 och 2 mom., betalas inte stöd för detta bisamhälle.

Om antalet bisamhällen som förkastats på grund av påföljder som fastställts till följd av brister eller försummelser som hänför sig till

skötseln överstiger 50 procent av det antal som ligger som grund för ansökan och som konstaterats vid övervakningen, betalas inget stöd.

9 §

Återtagande av ansökan

En stödansökan kan återtas innan meddelande ges om kontroll eller stödet betalas.

Helsingfors den 15 april 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör *Juha Vanhatalo*

Nr 270

Statsrådets förordning**om nationella tilläggsbidrag för dikor som betalas för 2003**

Given i Helsingfors den 15 april 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom., 7 § 1 mom. och 15 § 3 mom. lagen den 28 december 2001 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001):

1 §

Allmänt

Som annat nationellt stöd enligt 6 § 4 punkten lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) kan utgående från det antal dikor som jordbrukaren haft i sin besittning betalas det nationella tilläggsbidrag, nedan *tilläggsbidrag*, för dikor som avses i artikel 6.5 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, i enlighet med vad som bestäms i denna förordning. Tilläggsbidraget betalas inom ramen för de anslag som i statsbudgeten anvisats för nationellt stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen.

Helsingfors den 15 april 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

2 §

Grunder för tilläggsbidrag

Tilläggsbidrag betalas utan separat ansökan på basis av det antal djur enligt vilket till jordbrukaren betalas sådant dikobidrag för 2003 som helt finansieras av Europeiska gemenskapen.

Tilläggsbidraget uppgår till 50 euro per diko.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör *Juha Vanhatalo*

Nr 271

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån**

Given i Helsingfors den 15 april 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 19 juli 2001 om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (666/2001) 3 § 1 mom., 4 och 8—10 § som följer:

3 §

Specialbestämmelse om förutsättningarna för godkännande

En förutsättning för att ett lån som beviljats för uppförande eller ombyggnad av en hyresbostad eller ett bostadsrättshus skall godkännas som räntestödslån är att Statens bostadsfond har godkänt byggnadsplanerna och -kostnaderna eller ombyggnadsplanerna och -kostnaderna. Bostadsfonden kan dock av särskilda skäl ge tillstånd till att arbetet inleds innan planerna och kostnaderna har godkänts.

4 §

Låneandelar

Den andel av räntestödslånet för vilket lånet beviljas sänks från de belopp som anges i 10 § i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (604/2001) så att den uppgår till

1) högst 90 procent av de godkända byggnads- eller anskaffningskostnaderna då ett räntestödslån godkänns för hyreshus, för anskaffning av ett hyreshus, för en hyresbostad eller för anskaffning av en hyresbostad på egen tomt,

2) högst 85 procent av de godkända

byggnads- eller anskaffningskostnaderna då ett räntestödslån godkänns för hyreshus, för anskaffning av ett hyreshus, för en hyresbostad eller för anskaffning av en hyresbostad då det är fråga om ett objekt där det finns sådana delägarbostäder som finansierats med räntestödslån för hyresbostäder som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder (232/2002),

3) högst 85 procent av de godkända byggnads- eller anskaffningskostnaderna då ett räntestödslån godkänns för byggande eller anskaffning av ett bostadsrättshus,

4) högst 80 procent eller av särskild anledning, om boendekostnaderna annars blir oskäligt höga, högst 95 procent av de godkända ombyggnadskostnaderna, då ett räntestödslån godkänns för ombyggnad vid hyresboende eller för ombyggnad av ett bostadsrättshus.

8 §

Räntestöd

Den bassjälvriskandel för räntan på räntestödslånet som låntagaren själv skall betala är 3,4 procent. Om låneobjektet är ett bostadsrättshus, den bassjälvriskandel för räntan på räntestödslånet som låntagaren själv skall betala är dock 3,5 procent.

Om ett räntestödslån som godkänts för byggande eller ombyggnad lyfts innan byggnaden eller ombyggnaden är färdig, och om den årliga räntan på lånet är större än beloppet för bassjälvriskandelen, betalas den överskjutande delen som räntestödslån under 12 månaders tid efter att den första raten av räntestödslånet har lyfts (*byggnadstiden*).

Om den årliga ränta som efter byggnadstiden bärs upp för ett räntestödslån som godkänts för byggande av en hyresbostad, eller som bärs upp för ett räntestödslån som godkänts för anskaffning av en hyresbostad, är större än beloppet för bassjälvriskandelen, betalas för den överskjutande delen årligen som räntestöd en procentandel enligt följande tabell:

Låneår	Räntestöd för den ränta som går över bassjälvriskandelen
1	95 %
2	93 %
3	91 %
4	89 %
5	87 %
6	84 %
7	82 %
8	80 %
9	78 %
10	76 %
11	74 %
12	72 %
13	68 %
14	64 %
15	60 %
16	56 %
17	52 %
18	48 %
19	40 %
20	32 %
21	24 %
22	16 %
23	8 %

Om den årliga ränta som efter byggnadstiden bärs upp för ett räntestödslån som godkänts för byggande av ett bostadsrättshus, eller som bärs upp för ett räntestödslån som godkänts för anskaffning av ett bostadsrättshus överstiger beloppet för bassjälvriskande-

len, betalas i räntestöd för den övergående delen 95 procent under första låneåret. Procentbeloppet för det räntestöd som betalas för ränta som övergår bassjälvriskandelen minskar därefter under de första tio låneåren årligen med fyra procentenheter. Därefter minskar beloppet årligen med sex procentenheter.

Om den årliga ränta som efter byggnadstiden bärs upp för ett räntestödslån som godkänts för ombyggnad av en hyresbostad eller ett bostadsrättshus överstiger beloppet för bassjälvriskandelen, betalas i räntestöd för den övergående delen 95 procent under första låneåret. Procentbeloppet för det räntestöd som betalas för ränta som övergår bassjälvriskandelen minskar därefter årligen med sex procentenheter.

Om långivningen för byggande eller anskaffning gäller ett hyreshus där det finns sådana delägarbostäder som finansierats med räntestödslån för hyresbostäder som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder, betalas dock för den del av räntan som går över bassjälvriskandelen under första året efter byggnadstiden 90 procent som räntestöd. Detta procenttal minskar därefter med 6 procentenheter per år.

9 §

Räntestödslån med fasta avkortningar

Ett räntestödslån som godkänts för byggande och anskaffning för en hyresbostad skall efter byggnadstiden under varje femårsperiod sammanlagt avkortas minst på följande sätt:

År	Avkortning på det ursprungliga lånekapitalet
1—5	1,7 %
6—10	3,3 %
11—15	5,3 %
16—20	7,5 %
21—25	9,9 %
26—30	15,0 %
31—35	23,3 %
36—40	34,0 %

Ett räntestödslån som godkänts för byggande och anskaffning för ett bostadsrättshus skall efter byggnadstiden under varje femårsperiod sammanlagt avkortas på följande sätt:

År	Avkortning på det ursprungliga lånekapitalet
1—5	3,0 %
6—10	5,0 %
11—15	7,0 %
16—20	10,5 %
21—25	17,5 %
26—30	28,5 %
31—35	28,5 %

Ett räntestödslån som har godkänts för ombyggnad för en hyresbostad skall efter byggnadstiden dock under varje femårsperiod sammanlagt avkortas minst på följande sätt:

År	Avkortning på det ursprungliga lånekapitalet
1—5	2,5 %
6—10	5,5 %
11—15	9,0 %
16—20	16,0 %
21—25	27,5 %
26—30	39,5 %

Ett räntestödslån som har godkänts för ombyggnad för ett bostadsrättshus skall efter byggnadstiden dock under varje femårsperiod sammanlagt avkortas på följande sätt:

År	Avkortning på det ursprungliga lånekapitalet
1—5	8,5 %
6—10	11,5 %
11—15	16,5 %
16—20	25,0 %
21—25	38,5 %

Ett räntestödslån som har godkänts för byggande eller anskaffning av ett hyreshus där det finns sådana delägarbostäder som finansierats med räntestödslån för hyresbostäder som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder skall efter byggnadstiden, avvikande

från vad som föreskrivs i 1 mom., sammanlagt avkortas minst på följande sätt:

År	Avkortningsprocent på det ursprungliga lånekapitalet minskat med de tilläggs- och slutandelar som minoritetsägare löst in
1—5	3,5 %
6—10	4,0 %
11—15	5,5 %
16—20	8,5 %
21—25	14,0 %
26—30	22,0 %
31—35	32,5 %
36—40	10,0 %

Låntagaren och den som beviljar lånet kan komma överens om att räntestödslånet avkortas mer än vad som föreskrivs ovan i denna paragraf om räntan på räntestödslånet är mycket låg eller av något annat särskilt skäl, om boendekostnaderna inte ökar oskäligt.

10 §

Räntestödslån som bygger på de totala kapitalutgifterna

Kapitalutgifterna för ett räntestödslån för en hyresbostad, vari ingår såväl den ränta som låntagaren skall betala som avkortningarna på räntestödslånet, kan utan hinder av 9 § under första året efter byggnadstiden uppgå till 3,7 procent av det ursprungliga belopp som godkänts som räntestödslån.

Kapitalutgifterna för ett räntestödslån för ett bostadsrättshus, vari ingår såväl den ränta som låntagaren skall betala som avkortningarna på räntestödslånet, kan utan hinder av 9 § under första året efter byggnadstiden uppgå till 4,1 procent av det ursprungliga belopp som godkänts som räntestödslån.

Om det är fråga om ett räntestödslån som godkänts för ombyggnad av en hyresbostad, är kapitalutgifterna under första låneåret dock 3,9 procent av det ursprungliga beloppet.

Om det är fråga om ett räntestödslån som godkänts för ombyggnad av ett bostadsrätts-

hus, är kapitalutgifterna under första låneåret dock 5,1 procent av det ursprungliga beloppet.

Om lånet har beviljats för ett hyreshus där det ingår sådana delägarbostäder som avses i lagen om delägarbostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder, är kapitalutgifterna för räntestödslånet under första låneåret till 4,2 procent av det ursprungliga lånebeloppet.

Om den ränta som låntagaren skall betala är högre än så, är den första kapitalutgiften dock av samma storlek som den ränta som låntagaren skall betala.

Därefter ökat kapitalutgifterna för ett räntestödslån som har godkänts för byggande eller anskaffning av en hyresbostad årligen med ett belopp som motsvarar förändringen i konsumentprisindex om året.

Därefter ökat kapitalutgifterna för ett ombyggnadslån för en hyresbostad årligen med

ett belopp som motsvarar förändringen i konsumentprisindex. ökad med 1,5 procentenheter om året.

Därefter ökat kapitalutgifterna för ett räntestödslån för ett bostadsrättshus årligen med ett belopp som motsvarar förändringen i konsumentprisindex ökad med 0,6 procentenheter om året.

Om det vid utgången av det 39 låneåret på basis av det återstående lånekapitalet är sannolikt att lånet inte kommer att återbetalas inom 45 år med en utveckling av kapitalutgifterna enligt 2 mom., kan kapitalutgifterna under 30 låneåret och därefter vara större än så för att säkra att boendeutgifterna utvecklas jämnt.

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2004. Den tillämpas på lån som har godkänts som räntestödslån den 1 januari 2004 eller därefter.

Helsingfors den 15 april 2004

Minister *Hannes Manninen*

Lagstiftningsrådet *Tiina Rautio*

Nr 272

Statsrådets förordning**om storleken på minoritetsägarens ägarandel av en delägebostad som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder**

Given i Helsingfors den 15 april 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 1 mom. lagen av den 28 mars 2002 om delägebostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder (232/2002), sådant det lyder i lagen 237/2004:

1 §

Minoritetsägarens ägarandel

I 4 § 1 mom. lagen om delägebostäder som finansieras med räntestödslån för hyresbostäder (232/2002) avsedd storleken på minoritetsägarens ägarandel när ett delägarförhållande upprättas första gången är 15 procent av de aktier som berättigar till besittning av bostaden.

Helsingfors den 15 april 2004

Minister *Hannes Manninen*

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2004. Den tillämpas på delägebostäder som har finansierats med lån som har godkänts som räntestödslån den 1 januari 2004 eller därefter.

Lagstiftningsrådet *Tiina Rautio*

Nr 273

Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om djursjukdomskrav som ställs på vissa varor importerade från stater utanför Europeiska unionen

Given i Helsingfors den 14 april 2004

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 5 § och 30 § 2 mom. lagen den 20 december 1996 om veterinär gränskontroll (1192/1996), av dessa lagrum det förstnämnda sådant det lyder delvis ändrat i lag 397/1998:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna förordning är att hindra att vissa djursjukdomar sprids i Finland i samband med import av i denna förordning avsedda varor från länder utanför Europeiska unionen (tredjeländer). I förordningen föreskrivs om de villkor på vilka dessa varor får importeras från tredjeländer.

Om veterinär gränskontroll av varor som avses i denna förordning föreskrivs särskilt.

2 §

Begränsning av tillämpningsområdet

Förordningen tillämpas inte på produkter som är avsedda som livsmedel. Förordningen

tillämpas inte heller på varor som transporteras från ett tredjeland via Finland till ett annat tredjeland eller till en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

3 §

Förhållande till internationella avtal som Europeiska gemenskapen har ingått med tredjeländer

Vid import skall, utöver bestämmelserna i denna förordning, iakttas vad som bestäms i de internationella avtal om djurprodukter som Europeiska gemenskapen ingått med tredjeländer.

4 §

Definitioner

I denna förordning avses med:

1) varor föremål, produkter, avfall eller ämnen,

2) import leverans av ett importparti till gemenskapens område eller marknad,

3) kommissionen Europeiska gemenskapernas kommission,

4) animaliska biprodukter material som definieras i artikel 2.1 punkt a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel, nedan biproduktsförordningen,

5) djurart som är mottaglig för sjukdom en djurart som kan smittas av en viss sjukdom oavsett om djuret insjuknar eller inte,

6) ursprungsland ett land där den slutliga produkten har producerats, tillverkats eller förpackats,

7) exportland det land där partiet placerats i transportmedlet för transport till gemenskapens område.

2 kap.

Importvillkor för olika varor

5 §

Allmänna villkor för import

Varor som kan vara till nackdel för livsmedelshygienen eller foderhygienen eller medföra risk för spridning av djursjukdomar får inte importeras.

6 §

Import av animaliska biprodukter

Om villkoren, begränsningarna och intygen för import av animaliska biprodukter föreskrivs i biproduktsförordningen. Import av följande biprodukter är dock tillåten bara med ett importtillstånd som jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa har beviljat:

1. i enlighet med biproduktsförordningen sådant till kategori 1 och 2 hörande material samt därav framställda produkter, om vilkas import inte bestäms i biproduktsförordningen,

2. i enlighet med biproduktsförordningen sådant till kategori 3 hörande material samt därav framställda produkter, om vilkas import inte bestäms i biproduktsförordningen,

3. djur som skall stoppas upp, samt

4. biprodukter som importeras för diagnostiska ändamål eller i utbildnings- eller forskningssyfte.

7 §

TSE-riskmaterial

Om villkor, begränsningar och intyg för import av TSE-riskmaterial föreskrivs i bilaga XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati.

8 §

Bearbetat animaliskt protein

Animaliskt protein avsett som djurfoder och foderfabrikat som innehåller det, med undantag för sällskapsdjursfoder samt fiskmjöl och foderfabrikat som innehåller fiskmjöl och som är avsett för utfodring av andra djur än idisslare, får föras in i landet bara med ett importtillstånd som jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa har beviljat.

9 §

Annat material från fisk än fiskmjöl

Import av annat material från fisk än fiskmjöl avsett som pälsdjursfoder eller som råmaterial för sådant foder är tillåten bara med ett importtillstånd av jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa.

Import av orensad, i naturen fångad eller odlad lax, öring, regnbåge, harr, siklöja, sik, gädda och piggvar eller rensavfall därav är tillåten bara med ett importtillstånd som jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa har beviljat.

10 §

Sjukdomsalstrande mikrober och parasiter

Mikrober eller parasiter som orsakar så-

dana djursjukdomar som skall bekämpas enligt 3 § 2 mom. lagen om djursjukdomar (55/1980) eller andra med dem jämförbara allvarliga djursjukdomar samt odlingar, vävnader, sekret eller motsvarande varor får importeras bara med ett importtillstånd som jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa har beviljat.

11 §

Andra varor som medför risk för spridning av djursjukdomar

Följande varor får importeras bara om de rengjorts eller behandlats så att de inte medför risk för spridning av djursjukdomar:

- 1) kläder, utrustning, torrströ och andra föremål som använts vid produktionen och skötseln av klöv- och hovdjur och fåglar samt i de utrymmen där dessa hållits,
- 2) föremål som använts vid förvaring, förpackning och transport av levande och döda klöv- och hovdjur och fåglar, av delar, embryon och könsceller av dessa, samt av de produkter som fås av djuren i fråga, samt
- 3) jordbruksmaskiner som har använts.

I övrigt får ovan avsedda varor importeras bara med ett importtillstånd som jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa har beviljat.

12 §

Hö och halm

De länder från vilka hö och halm för klöv- eller hovdjur eller andra djur i djurhållningsutrymmen får importeras bestäms i artikel 9 i kommissionens förordning 136/2004/EG. Varan skall åtföljas av ett intyg som utfärdats av en tjänsteveterinär i ursprungslandet och av vilket framgår att varan härstammar från detta ursprungsland, att den har lagrats åtskild från djurhållningsutrymmena i minst två månader och att det inte finns skäl att misstänka att den sprider någon smittsam djursjukdom.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas inte på hö och halm som har bearbetats, såsom briketter och pellets.

13 §

Varuprover

Utan hinder av vad som föreskrivs i denna förordning kan jord- och skogsbruksministeriet bevilja importtillstånd för varuprover. Importtillstånd kan beviljas endast för sådana varuprover som saknar kommersiellt värde och som importeras för undersökning och förstörs efter undersökningen.

3 kap.

Särskilda bestämmelser

14 §

Intyg och andra handlingar

De intyg och handlingar som krävs med stöd av denna förordning skall vara original-intyg, nummerade, avfattade på ett enda pappersark och ifyllda på behörigt sätt. Intygen skall avfattas på minst ett av de officiella språken i den medlemsstat som utför den veterinära gränskontrollen. Om ett importparti avsett för Finland införs via en veterinär gränskontrollstation i Finland får intygen avfattas även på engelska.

I intyget skall ingå namnet på representanten för den behöriga myndigheten i ursprungslandet, hans yrkesbeteckning eller tjänsteställning och underskrift samt den behöriga myndighetens officiella stämpel.

Underskriften och stämpeln skall vara av annan färg än den tryckta texten i intyget.

Importören skall förvara alla intyg och övriga handlingar som krävs med stöd av denna förordning i minst två år från införseln.

15 §

Skyddsbeslut

Utan hinder av vad som föreskrivs i denna förordning skall de skyddsbeslut iakttas som jord- och skogsbruksministeriet eller kommissionen särskilt utfärdar med anledning av förändringar i ursprungslandets eller exportlandets djursjukdoms- eller hälsosituation.

Nr 273

16 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2004.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 19 november 2001 om djursjukdomskrav i fråga om vissa varor som importeras från tredje land (1022/2001) jämte ändringar.

Helsingfors den 14 april 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Veterinäröverinspektör Tarja Lehtonen